

Mladí odborníci v Euroregionu

Kasia Szewczyk: V říjnu, tedy nedávno, jste začaly studovat Management informace a komunikace na Technické Univerzitě v Liberci. Není to studium obyčejné, protože probíhá v rámci Univerzity Nisa. Můžete říct, čím se odlišuje od jiných?

Agata Zembik: Univerzita Nisa umožňuje studovat v rámci bakalařských studií ve třech různých zemích. Začínáme v Čechách – konkrétně na Technické Univerzitě v Liberci, a budeme tu do června. Druhý rok budeme studovat na detašovaném pracovišti Vratislavské Polytechniky v Jelení Hoře a třetí poslední rok strávíme v německém Görlitz na Vyšší technické škole. Každý rok budeme studovat někde jinde, takže se nevážeme pouze k jenomu místu.

Kasia Krzykała: Kromě toho studujeme v angličtině a máme zajištěny jazykové kurzy češtiny a němčiny, což je další odlišností studia v tomto regionu.

Jsem zvědavá, zda právě možnost studovat ve třech zemích Euroregionu Nisa vás přivedla k tomuto studijnímu oboru?

Agata: Já jsem chtěla zariskovat a zkusit si, jak se studuje v mezinárodním prostředí. Myslela jsem si také, že budu moci poznat nové lidi – a to z různých států. Obor je dost náročný a někdy mi to připadá jako na soukromé škole, ale s tím rozdílem, že je to zadarmo. Myslím si, že je to zajímavá výzva. Slyšela jsem, že absolventi mají velké možnosti uplatnění. Na druhou stranu vím, že i my se musíme snažit, abychom maximálně využili příležitost studovat.

Kasia: Výbrala jsme si UN hlavně kvůli jazyku, který se mi zpočátku jevil jako největší překážka. Kdybych měla říct pravdu, tak původně jsem chtěla studovat v Krakově, ale nakonec jsem tady a vůbec toho nelituji. Zdá se mi, že studium v zahraničí přináší více příležitostí. Absolventi tohoto oboru dostávají dokonce čtyři diplomy – jeden za každou univerzitu, kde studovali, a jeden za celé studium. Myslím, že to může mít pozitivní vliv, až si budeme v budoucnu hledat práci.

Vím, že vašemu studiu předcházela jazykový kurz, který začal koncem srpna.

Agata: Ano, v Liberci jsme od 29. srpna a naše studia jsme začali pětítýdenním kurzem angličtiny. Naše studia probíhají v angličtině, proto jsme na začátku měli kurz s rodilými mluvčími z Anglie a Spojených států. Byla to docela intenzivní výuka, protože lekce byly prakticky denně od 8.00 do 16.00. Na závěr byla zkouška a po jejím složení jsme obdrželi certifikáty. Bylo to potvrzení, že jsme schopni studovat v angličtině.

Kasia: Je dobré dodat, že kromě výuky jsme měli každý čtvrtek také teambuildingové výlety. Byli jsme třeba v Českém ráji, Zittau nebo Görlitz. Hodně se tam dělo a my jsme se mohli více poznat jako skupina.

Znám důvod, proč tu studujete, ale ještě by mne zajímalo, odkud jste se vůbec dozvěděly o takové možnosti?

Kasia: Já od bratrance, který je momentálně ve druhém ročníku. Kromě toho mám také několik kamarádů ve třetím. Musím přiznat, že ze začátku jsem je obdivovala pro toto jejich rozhodnutí. Myslela jsem si, že jazyková překážka je to, co opravdu může odradit od takového studia. Jak je vidět – zmýlila jsem se.

Agata: Dozvěděla jsem se o Univerzitě od tety, které přednáší na Vratislavské Polytechnice a dojíždí na výuku do Jelení Hory.

Jak jste právě řekly, o studích jste se dozvěděly od svých příbuzných. Chtěla bych se však zeptat, jestli existuje viditelná propagace této zajímavé formy studia v samotném Euroregionu – alespoň na středních školách, kde by se o projektu mohli dozvědět potenciální uchazeči?

Kasia: Z toho co vím, tak naši kolegové z ročníku převážně také znali někoho, kdo měl nějakou vazbu na Univerzitu Nisa. V Jelení Hoře, kde jsem chodila na střední školu, měli docela dobrou reklamu, ale jinde už ne takovou. Zdá se mi, že ta studia nejsou příliš zviditelňovaná a to je chyba, protože mají velký potenciál.

Agata: Já jsem ze Zelené Hory a tam reklama chybí. Domnívám se však, že tato nabídka patří hlavně lidem z polsko-českého pohraničí. Celkem nás je v ročníku 25 a již několik let je to největší skupina. Myslím si, že kdyby byla Univerzita více propagovaná, hodně lidí by se rádo do takového projektu zapojilo.

Jak vypadají vlastní studia? Jaký máte program a jak hodnotíte výuku v mezinárodní oblasti?

Agata: Co se týká programu, tak vzhledem k oboru studia máme hodně matematiky a na to je třeba myslet při volbě oboru. Máme např. psychologii obchodu, mikroekonomii nebo také češtinu. Někdy bývá naše vyučování docela zábavné, na příklad když někdo stojí u tabule a jiní mu chtějí napovědět a každý tak činí ve své řeči.

Kasia: Studium má praktickou a teoretickou část. Samozřejmě my Poláci se trochu bojíme, protože existuje kdesi obava, že někdo ovládá cizí jazyk a nevysvětlí nám vše tak, jak by bylo potřeba a jak by to vypadalo v polštině. Ale vyučující jsou sympatičtí a ochotně pomáhají. Je vidět, že jim záleží na tom, abychom rozuměli probírnému učivu. Vždycky se na ně můžeme obrátit o pomoc.

A jak se vám studuje spolu s Čechy a Němci?

Kasia: Dobře, ačkoliv nelze přehlédnout, že po vyučování se tvoří národní skupinky. Jasně, hlavně se to děje kvůli jazyku, protože každý si chce oddechnout po celém dni s angličtinou. Jsou vidět rozdíly při vlastní výuce i v kompetencích a zkušenostech. Jako příklad je možné uvést to, že někteří Češi a Němci už měli na střední škole ekonomii. Němci navíc lépe ovládají angličtinu než my a Češi. Někteří se již dokonce zapojili do mezinárodních projektů a měli na rok přerušeno studium. My jsme přišli studovat rovnou po škole.

Agata: Určitě s Čechy máme bližší kontakt než s Němci. Asi proto, že naše jazyky jsou si podobné.

Takže když se bavíme polsky, občas se ozvou nějakí Češi s úsměvem, že vědí, o čem si povídáme. S Němci se stýkáme trochu méně, oni se více drží zpět.

Vzpomínáte si na své první dojmy po příjezdu sem?

Agata: Nezažila jsem nějaké velké překvapení, protože se mi zdá, že je to tu podobné jako v Polsku, jenom s tím rozdílem že v češtině. Pravda, jedním šokem byly ceny. Neboť než jsme si zvykli na přepočítávání z korun na zloté, chodili jsme po obchodě s kalkučkou a přemýšleli, zda se nám vyplatí to či ono koupit.

Kasia: Měla jsem velmi dobrý dojem z výborných podmínek na koleji, kde bydlíme. Kromě toho mne nepřekvapilo nic, protože jsem v ČR byla už několikrát, hlavně lyžovat.

Jak jste řekly, nevážete se na jedno místo, protože každý rok studujete jinde. Dá se to podle Vás vnímat jako nevýhoda Univerzity Nisa?

Agata: Myslím, že pro některé ano, protože pokud se zde s někým seznámíme, tak musíme počítat s tím, že budeme muset zanedlouho odjet. Z druhé strany se mi zdá, že tento stav nám dává šanci sžívat se s různými místy. Obě města jsou blízko hranice s Polskem, takže si nemyslím, že bychom měli prožít nějaký velký kulturní šok.

Kasia: Abych řekla pravdu, nejsem spokojená jenom s jednou věcí – a to, že příští rok strávíme doma. Většina nás pochází z Jelení Hory. Já sama bydlím 13 km od Jelení Hory v Kowarech. Očekávala jsem, že budu studovat více mimo domov, ale hned druhý rok se tam vracím.

Jaké možnosti podle vás dávají vám a Euroregionu Nisa tato studia?

Kasia: Určitě máme možnost rozšířit si vlastní obzory a naučit se umění poradit si a být samostatný v zahraničí. A co víc, určitě se zdokonalíme v jazyku, protože když chodíme na výuku jenom v angličtině, jistě budeme lépe rozumět mluvené řeči a nebude to pro nás v budoucnu problém.

Agata: Kdysi jsem četla, že takové studijní obory představují též šanci pro Euroregion, pro mladé lidi z této oblasti. Díky studiu managementu jsou tu vychováváni odborníci, kteří pak mohou podpořit tento region a obohatit ho.

Tak tedy, jestli tomu dobře rozumím, není vyloučeno, že po ukončení studia byste případnou zajímavou nabídku zde v Euroregionu Nisa přijaly a podpořily tento region?

Kasia: Myslím si, že po bakalařském studiu by bylo dobré udělat další krok a pokračovat ve studiu v zahraničí, a možná dokonce i vzdálenějším. Na druhou stranu mám před sebou ještě dost času a všechno se ještě může změnit. Kdyby se naskytly zajímavé příležitosti, tak bych asi řekla, proč vlastně ne?

Agata: Domnívám se, že kdyby se naskytl příležitost zůstat zde v pohraničí a získat praktické zkušenosti, nejenom po studiích, ale také při stážích a praxích, které určitě budeme absolvovat, v takovém případě ano. Proto by bylo fajn, kdyby se nějaké nabídky pro nás objevily.